

Forslaget vil stoppe et hul, en boligfidus. Det, vi tænker på, er først en meget interessant udlejningsfidus. Når man reflekterer direkte på annoncer om ledige lejligheder, svare der tilbage: Ud over at det er gennemgribende moderniserede lejligheder osv., adskiller vi os fra andre selskaber ved, at vi kun udlejer lejligheder til virksomheder. Det betyder, at hvis du vil bo i en af vores lejligheder, skal du finde et selskab, som vil leje en lejlighed til dig, og vi stiller i den forbindelse det krav til et sådant selskab, at det samlet set skal beskæftige mindst én person i 37 timer. Vi har indgået mange af den slags aftaler, og typisk er beboerne i vores lejligheder familiedømmede, som er selvstændig erhvervsdrivende – jamen det er da en grov omgåelse, og det er her, hullet er.

Den anden form for omgåelse er, når virksomheder generelt tilbyder ansøgere, at hvis de får jobbet, kan de også få en lejlighed. Hvad er konsekvensen af det? Mon ikke de pågældende vil spørge sig selv: Tør jeg protestere over min husleje? Vil det påvirke mit forhold på arbejdet? Og tør jeg kritisere mit arbejde? For jeg ved jo, at hvis jeg bliver afskediget, står jeg uden bolig. Det er en grim klemme.

Så er der den sidste fidus, som jeg egentlig heller ikke tror nogen kan mene er rigtig. Hvordan kan man mene, at private boliger lige pludselig skal bruges som hotellejligheder? Det er da også en misforståelse, og jeg synes også, ministeren bør erkende, at det er en misforståelse, når ministeren siger den 2. april:

Ministeren mener, at loven er god nok, og at det vil være forkert at lukke hullet, for så vil det forhindre kommuner, byfornyelsesselskaber, Dansk Flygtningehjælp osv. i at leje et antal lejligheder samlet for at løse de sociale problemer.

Det er jo netop det problem, vi giver svar på i forslaget. Forslaget er lige nøjagtigt svaret, fordi vi siger, at der ikke må kunne lejes ud til virksomheder, medmindre kommunen giver tilladelse til det, og videre skriver vi: Det betyder, at hvis man kommer fra et byfornyelsesselskab, hvis man kommer fra Flygtningehjælpen ... Og vi skriver videre: Hvis man kommer fra et firma og f.eks. har forskere fra udlandet, der er her i kort tid, er det op til kommunen at kunne give dispensation, men ellers må det ikke være muligt at bruge den trafik, at man kræver en virksomhed som lejer. Det er ganske uanstændigt.

Kl. 15.20

Så sent som i dag kan vi se i Jyllands-Posten, at endnu en person er kommet i klemme. Det

første firma, hvis annoncering jeg citerede, har 750 lejligheder til rådighed, og i det andet eksempel, som vi ser omtalt i Jyllands-Posten i dag, hvor en stakkel igen er kommet i klemme, er der tale om et firma, som har omkring 1.000 boliger, og der er mange andre eksempler.

Jeg fatter ikke, at nogen mener, at vi skal vente. Jeg fatter ikke, at ministeren vil være bekendt at give dette svar til lejerne: Det gør ikke noget, at her er et hul, og det gør ikke noget, at I kan udnyttes dag ud og dag ind. Jeg føler, at hvis jeg spørger, hvem man beskytter med den her holdning, ministeren giver udtryk for, vil svaret være, at man beskytter nogle smarte udlejere, der har fundet en fidus og fundet et hul. Konsekvensen er, at lejerne bliver groft udnyttet, og det gør de selvfølgelig ikke mindst i kraft af, at der er mangel på boliger, for ellers ville de vælge noget andet.

Jeg fatter ikke, at et flertal her i Folketinget mener det, og jeg håber og vil appellere til, at når vi går i gang med udvalgsarbejdet, vil man fra forskellige partiers side tænke sig om nok en gang. Jeg kunne også ønske mig, at ministeren ville medvirke konstruktivt.

Lad os finde håret i suppen, hvis det er der, men lad os også løse problemet inden sommerferien. Vi kan ikke være bekendt at gå på ferie og sige, at det ikke er vores problem, at lejerne bliver groft udnyttet, fordi nogle bolighejere ikke kan tjene nok, så min appel er: Lad os under udvalgsarbejdet prøve, om det ikke kan lykkes os at stoppe det hul inden sommerferien.

(Kort bemærkning).

**Charlotte Fischer (RV):**

Nu er det jo vores rolle som lovgivere hele tiden at afveje behovet for grundig lovbehandling over for behovet for, at det skal gå hurtigt, og jeg synes måske, jeg er lidt usikker i dette tilfælde angående det hastværk, der er tale om.

Jeg vil spørge den socialdemokratiske ordfører helt oprigtigt og uden nogen bagtanke: Den socialdemokratiske ordfører siger, at hun blev opmærksom på problemet for 3 måneder siden. Måske ved fru Lissa Mathiasen også noget om, hvor længe fænomenet har eksisteret på det danske boligmarked, for et eller andet sted har jeg brug for at få nogle tidsproportioner ind i billedet. Jeg bliver næsten helt panikslagen, når jeg hører den socialdemokratiske ordfører, men er realiteterne, som en anden ordfører sagde, at problemet har eksisteret i årevis?